

УДК 351:004.738.5:343.352(477)

<https://doi.org/10.62664/cpa.2025.02.11>

Юлія КАРПИК,

здобувач вищої освіти за другим (магістерським) рівнем вищої освіти
Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу

Лариса МОСОРА,

доцент кафедри публічного управління,
адміністрування і національної безпеки

Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу

кандидат наук з державного управління, доцент

ORCID ID <https://orcid.org/0000-0003-4341-1937>

(© КАРПИК Ю., МОСОРА Л., 2025)

ЕЛЕКТРОННЕ УРЯДУВАННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ: АНАЛІЗ СВІТОВОГО ДОСВІДУ ТА НАЦІОНАЛЬНИХ БАР'ЄРІВ

У статті розкрито роль електронного урядування як ключового інструменту підвищення прозорості та ефективності антикорупційної політики України в умовах воєнного стану. Доведено, що розвиток цифрових сервісів, відкритих реєстрів, автоматизованих процедур та інструментів ризик-орієнтованої аналітики формує нову модель підзвітності цифрового врядування, яка мінімізує дискреційний вплив посадових осіб і забезпечує контрольованість управлінських рішень. На основі аналізу міжнародних досліджень окреслено світові тенденції цифрової трансформації та підтверджено, що високий рівень цифрової зрілості держав корелює зі зниженням корупційних ризиків та зростанням суспільної довіри. Проведено оцінювання позицій України та

визначено динамічний прогрес цифрової державності після 2018 року, попри наявні інфраструктурні, інституційні та безпекові обмеження. Систематизовано основні виклики впровадження цифрової антикорупційної політики в Україні — нормативну фрагментарність, недостатню інтеграцію державних реєстрів, нерівномірність цифрової інфраструктури, кіберризики та низьку цифрову культуру. Запропоновано стратегічні напрямки їх подолання, зокрема уніфікацію електронного законодавства, автоматизацію перевірок, поглиблення алгоритмічного контролю, розвиток AI-скринінгу, посилення кіберзахисту та розширення програм цифрової грамотності. Результати дослідження визначають електронне урядування як системоутворювальний елемент антикорупційної реформи та створюють підґрунтя для формування ефективної моделі цифрової доброчесності у воєнний та повоєнний період.

Ключові слова: *цифрова трансформація, публічне управління, доброчесність, антикорупційна інфраструктура, відкриті дані, кібербезпека, державні цифрові сервіси, інституційна підзвітність.*

Yulia KАРPYK,

Master's degree student (second-cycle higher education)

Ivano-Frankivsk National Technical University of Oil and Gas

Larysa MOSORA,

Associate Professor of the Department of Public Administration,

Management and National Security

Ivano-Frankivsk National Technical University of Oil and Gas

Candidate of Sciences in Public Administration, Associate Professor

ORCID ID <https://orcid.org/0000-0003-4341-1937>

(© KАРPYK Yu., MOSORA L., 2025)

E-GOVERNMENT AS A TOOL FOR COMBATING CORRUPTION IN UKRAINE: ANALYSIS OF GLOBAL EXPERIENCE AND NATIONAL BARRIERS

The article reveals the role of e-government as a key tool for increasing the transparency and effectiveness of Ukraine's anti-corruption policy under martial law. It is proven that the development of digital services, open registers, automated procedures and risk-based analytics tools forms a new model of accountable digital governance, which minimizes the discretionary influence of officials and ensures the controllability of management decisions. Based on the analysis of international research, global trends in digital transformation are outlined and it is confirmed that a high level of digital maturity of states correlates with a decrease in corruption risks and an increase in public trust. An assessment of Ukraine's positions is carried out and the dynamic progress of digital statehood after 2018 is determined, despite the existing infrastructure, institutional and security restrictions. The main challenges of implementing digital anti-corruption policy in Ukraine are systematized — regulatory fragmentation, insufficient integration of state registers, uneven digital infrastructure, cyber risks and low digital culture. Strategic directions for overcoming them are proposed, in particular, the unification of electronic legislation, automation of inspections, deepening of algorithmic control, development of AI-screening, strengthening of cyber defense and expansion of digital literacy programs. The results of the study identify e-governance as a system-forming element of anti-corruption reform and create the basis for the formation of an effective model of digital integrity in the war and post-war period.

Key words: *digital transformation, public governance, integrity, anti-corruption infrastructure, open data, cybersecurity, digital public services, institutional accountability.*

Постановка проблеми. Електронне врядування формується на перетині цифрових технологій, нормативної модернізації та суспільного запиту на прозорість, забезпечуючи відкритість влади, ефективність управління й контролю над публічними ресурсами [1]. Міжнародний досвід підтверджує, що цифровізація державних процесів підвищує підзвітність, розширює доступ до послуг та мінімізує корупційні ризики. Для України, що одночасно модернізує адміністративну систему, інтегрується в європейський цифровий простір і функціонує в умовах війни, розвиток е-урядування набуває стратегічного значення [2]. Військові виклики прискорили впровадження цифрових сервісів, відкритих реєстрів і антикорупційних інституцій, що посилює стійкість держави та формує нову модель підзвітності цифрового врядування. У цьому контексті оцінка антикорупційного потенціалу е-урядування та адаптація міжнародних практик є важливими для забезпечення демократичної трансформації та сталого розвитку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Наукові дослідження підтверджують стратегічне значення електронного урядування для підвищення прозорості, мінімізації корупційних ризиків і забезпечення рівного доступу до публічних послуг. Z. Mao та Y. Zhu засвідчують, що інтеграція цифрових рішень підвищує якість і справедливість державних послуг завдяки зростанню адміністративної ефективності та технологічній інноваційності [3]. Розширюючи цей підхід, G. Dincă з колегами, встановлюють, що кризові явища, зокрема пандемія COVID-19, прискорили цифрову трансформацію, а її результативність визначається зрілістю інститутів і залученістю громадян як кінцевих користувачів [4]. У цьому ракурсі колектив авторів на чолі з J. Hochstetter, акцентують увагу на ролі електронних закупівель як механізму підвищення фінансової прозорості, хоча наголошують на недостатній дослідженості окремих аспектів цієї сфери [5]. Поглиблюючи тему цифрових закупівель,

S. Khorana з співавторами доводять, що електронні закупівні значно зміцнюють підзвітність за умов розвиненої інституційної інфраструктури [6]. Своєю чергою, D. Darusalam з колегами демонструють, що цифровізація знижує корупційні ризики лише тоді, коли супроводжується організаційними змінами, усуненням неформальних контактів і чітким розмежуванням повноважень [7]. Дослідження Т. Martinez та Е. Whitley наголошує, що відкриті дані є ефективним антикорупційним інструментом за умови гарантування їх точності, тоді як недоліки даних відкривають можливості для маніпуляцій [8]. R. Marjerison та A. Gatto підсилюють тезу, що е-урядування формує стійкі моделі публічного управління в країнах, що розвиваються, хоча цей напрямок залишається недостатньо вивченим [9].

Паралельно Z. Fan і L. Ma доводять, що розвиток цифрових сервісів і активна антикорупційна політика знижують залежність громадян від неформальних персональних зв'язків (*guanxi*) [10]. Завершуючи концептуальний блок, Т. Dang з колегами показують, що повномасштабне впровадження електронного урядування зменшує корупцію, тоді як часткова цифровізація може, навпаки, посилювати корупційні ризики та регіональні диспропорції [11]. Сучасний науковий дискурс підтверджує ефективність цифрового урядування як антикорупційного механізму за умов інституційної зрілості, достовірності даних, відсутності фрагментарних цифрових реформ і синхронізації технологічних та організаційних трансформацій у державному секторі.

Мета статті — обґрунтувати роль електронного урядування в підвищенні ефективності антикорупційної політики в Україні шляхом аналізу міжнародних моделей цифрового врядування, оцінки показників розвитку цифрової держави та результативності антикорупційних інституцій.

Виклад основного матеріалу. Електронне врядування формується як комплексний соціально-правовий та технологічний механізм модернізації держави, що заміщує традиційні адміністративні моделі сервісно-орієнтованою цифровою системою управління. Його впровадження забезпечує інтеграцію електронних сервісів, автоматизацію процедур і розширення відкритої взаємодії держави з громадянами та бізнесом, підвищуючи прозорість, підзвітність і доступність публічних послуг. Теоретичне підґрунтя е-урядування включає інституційний, функціональний, правовий, технологічний та соціально-комунікативний підходи, що забезпечують системність цифрової трансформації. Центральним концептом є цифрова доброчесність, що передбачає етичність, надійність і недискримінаційність цифрових рішень, мінімізацію людського впливу та створення цифрових слідів для перевірки управлінських дій [1].

Антикорупційний потенціал е-урядування реалізується через відкриті дані, електронні адміністративні процедури, цифрову ідентифікацію, інтегровані реєстри та автоматизовані системи ухвалення рішень, зокрема ризик-орієнтовану аналітику. Завдяки цим інструментам забезпечується прозорість використання публічних ресурсів, мінімізується людський чинник і створюються умови для незалежного контролю за діями влади. Таким чином, е-урядування постає як цілісна цифрова модель державного управління, що поєднує правові, технологічні та соціальні механізми і зміцнює доброчесність та підзвітність публічного сектору [2].

За міжнародним досвідом цифровізація державного управління є глобальною та стійкою тенденцією, а цифрові інструменти істотно знижують корупційні ризики. Данія, Естонія та Сингапур демонструють найефективніші моделі, засновані на цифровій ідентифікації, мережевих реєстрах, автоматизації процесів та розвинених платформах відкритих даних. У цих державах електронні сервіси забезпечують рівний доступ до

публічних послуг та формують прозору систему, де дискреційний вплив чиновника мінімальний, а цифрові сліди забезпечують контрольованість управлінських рішень. Регіональні тренди підтверджують суттєве глобальне прискорення цифрової трансформації державного сектору. Європа стабільно утримує позиції світового лідера, Азія демонструє найдинамічніше зростання завдяки інноваційним моделям управління (Корея, Сингапур, ОАЕ, Саудівська Аравія), а Північна та Південна Америка формують цифрові екосистеми на основі розвинених державно-приватних партнерств (США, Канада, Уругвай). Світові дані підтверджують, що вищий рівень цифровізації корелює зі зниженням корупційних ризиків і зростанням суспільної довіри, що наголошує на стратегічній ролі цифрового врядування у формуванні антикорупційних політик.

Комплексна оцінка цифрової спроможності держав здійснюється на основі *Індексу розвитку електронного урядування ООН (EGDI)* [12], що містить три ключові компоненти: індекс онлайн-послуг, індекс телекомунікаційної інфраструктури та індекс людського капіталу. Динаміка EGDI свідчить про послідовне зміцнення цифрової державності України у 2003–2024 рр., із найбільш інтенсивним зростанням після 2018 року, що збігається з розгортанням цифрових платформ, запровадженням е-сервісів і активною реалізацією політики цифрової трансформації (рис. 1).

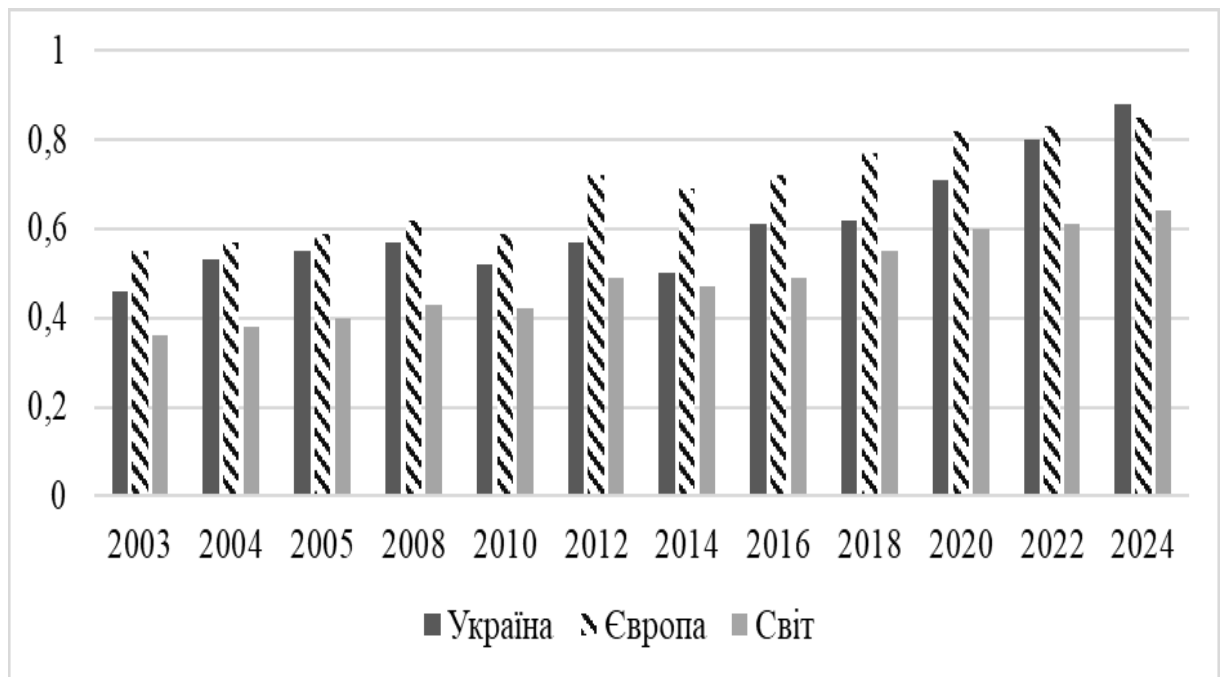

Рис. 1. Динаміка Індексу розвитку електронного врядування ООН (EGDI), Україна – Європа – Світ (2003–2024 рр.) [12]

Попри те, що рівень цифровізації України наразі поступається середньоєвропейським показникам, темп модернізації державних цифрових систем перевищує глобальні тенденції, що підтверджує прогресивний характер трансформації та зростання інституційної спроможності навіть в умовах воєнного стану. Водночас, зберігається розрив із країнами ЄС за інтегральним значенням EGDI, зумовлений історичними відмінностями в розвитку цифрових екосистем, кіберзахисту, доступності сервісів та рівні довіри громадян до держави. Це актуалізує потребу дальших інвестицій у цифрову інфраструктуру, розширення функціональності е-сервісів та поглиблення автоматизації адміністративних процедур. Для визначення орієнтирів цифрової модернізації України доцільним є порівняння з моделями держав-лідерів, що демонструють найвищі значення EGDI та задають параметри сучасних стандартів публічного цифрового управління — *рис. 2*.

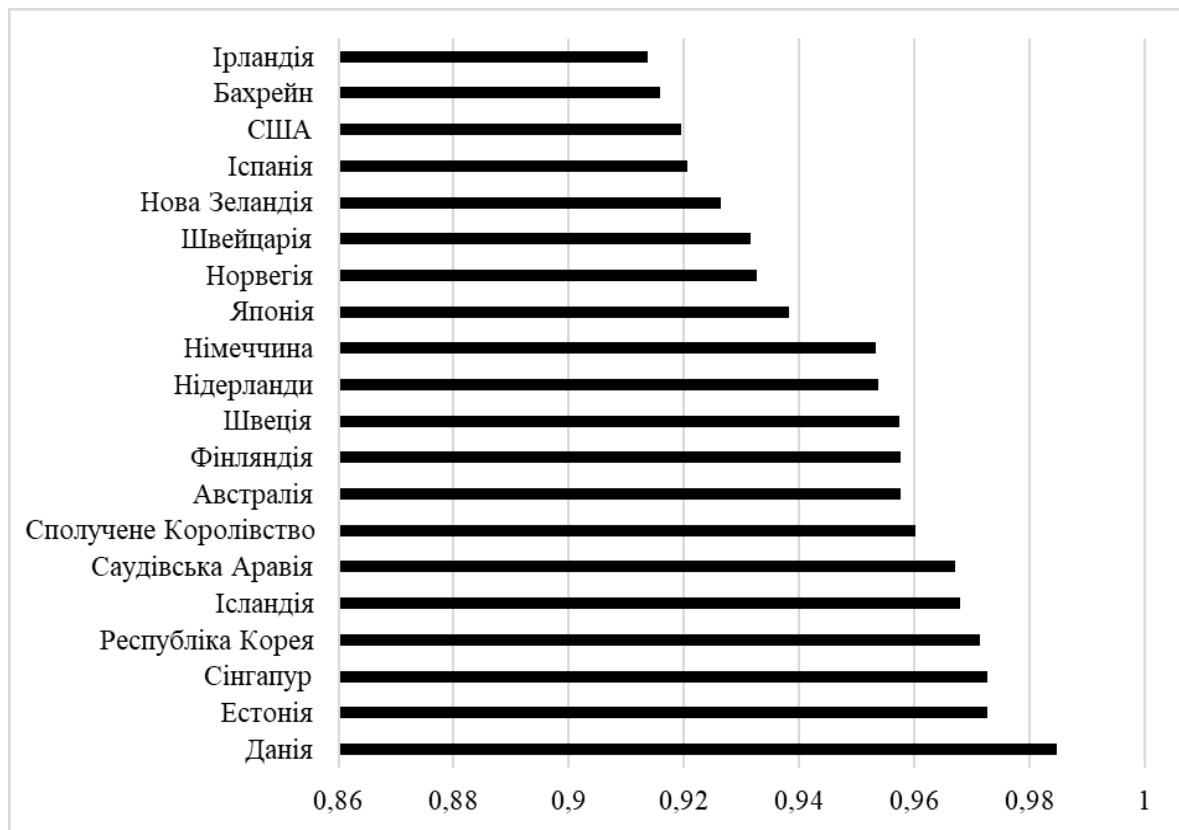

Рис. 2. ТОП-20 країн за EGDI, 2024 р.

Джерело: побудовано за [12]

Отримані дані підтверджують, що країни-лідери е-урядування поєднують технологічні інновації з розвиненою нормативною базою, стабільними інституціями та високим рівнем суспільної довіри. Україна демонструє динамічне становлення комплексної цифрової екосистеми публічного управління, що інтегрує е-сервіси, відкриті реєстри й антикорупційні інструменти. Запровадження ProZorro, е-Декларування, е-Court, «Е-дата» та екосистеми «Дія» забезпечило прозорість адміністративних процедур, знизило корупційні ризики в публічних закупівлях та створило безпрецедентний рівень відкритості державних даних. Розширення функціоналу цифрових сервісів сформувало новий стандарт взаємодії держави, бізнесу та громадян, мінімізувавши прямий контакт з посадовими особами й запровадивши цифрове відстеження управлінських дій.

Паралельно з технологічною трансформацією посилилася антикорупційна інституційна архітектура: створено НАБУ, САП і ВАКС, що забезпечили незалежну вертикаль розслідування, процесуального супроводу та судового розгляду корупційних правопорушень. Поєднання їх діяльності з цифровими інструментами збору й аналізу даних сприяє підвищенню підзвітності влади, утвердженню принципу невідворотності відповідальності та зміцненню суспільної довіри до антикорупційної політики.

Водночас, українська модель цифровізації та антикорупційного контролю перебуває у фазі активної імплементації й інституційного укріплення. Її еволюція відбувається в умовах воєнного стану, що потребує адаптації правового середовища, посилення кіберзахисту, розширення функціоналу цифрових сервісів і підвищення стандартів прозорості. Цифрова трансформація дедалі тісніше інтегрується з антикорупційною політикою, формуючи автоматизовані механізми запобігання зловживанням, мінімізуючи дискрецію посадових осіб та посилюючи аналітичну спроможність правоохоронних органів.

Практична результативність цієї трансформації підтверджується не лише розширенням цифрових платформ, а й динамікою показників діяльності антикорупційних інституцій. Статистика відкритих проваджень, повідомлених підозр та судових рішень дозволяє оцінити ефективність інституційно-цифрової моделі, виявити тенденції розвитку і виокремити проблемні зони правозастосування — насамперед у частині стандартів доказування, кваліфікації корупційних діянь та стабільності судової практики. Узагальнені результати подано на *рис. 3*.

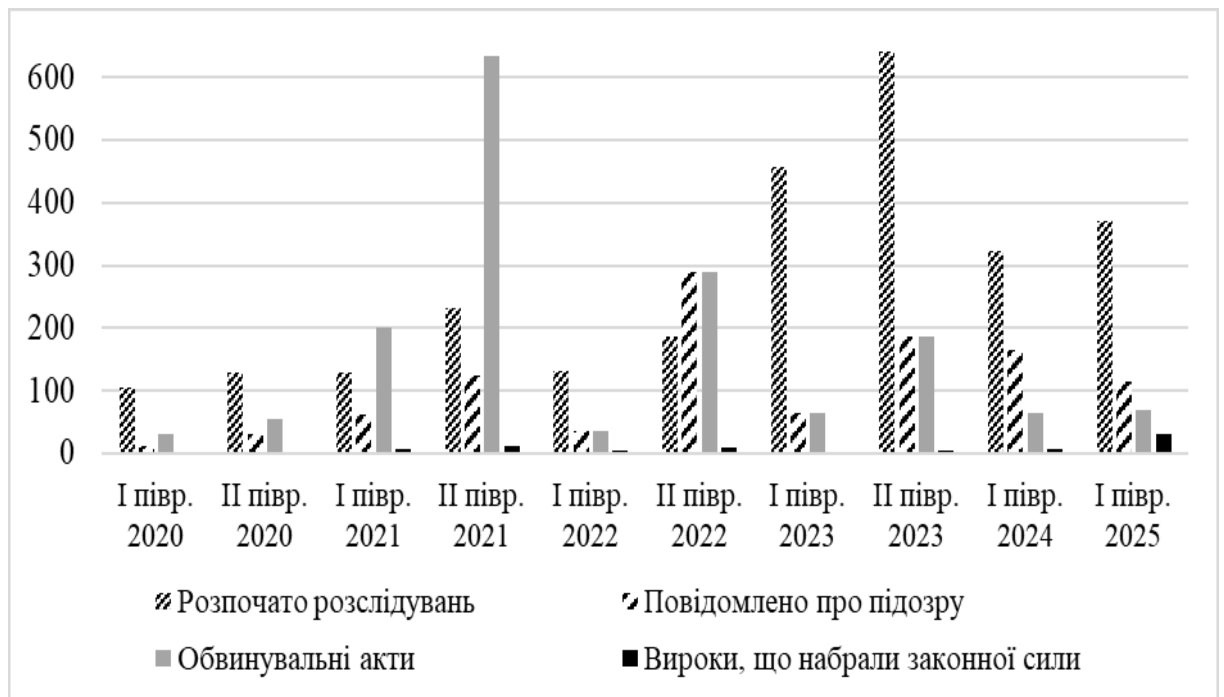

Рис. 3. Динаміка кримінальних проваджень та результатів діяльності НАБУ (I півр. 2020 – I півр. 2025 рр.)

Джерело: побудовано за [13; 14]

Показники діяльності НАБУ свідчать про послідовне зміцнення інституційної спроможності та сталість результатів у притягненні суб'єктів корупційних правопорушень до відповідальності. Найінтенсивніше зростання ефективності зафіксовано 2023 року, після чого спостерігається фаза стабілізації, що віддзеркалює організаційну зрілість та оптимізацію навантаження на слідчі підрозділи. Водночас, збільшення кількості проваджень і повідомлень про підозру не завжди супроводжується пропорційним зростанням обвинувальних актів і вироків, що пов'язано зі складністю фіксації корупційних діянь, високими стандартами доказування, специфікою доведення походження активів та активним використанням стороною захисту механізмів процесуального оскарження. Додаткові виклики формує дискусійність окремих аспектів кваліфікації корупційних складів, що впливає на єдність правозастосовної практики. Загалом діяльність НАБУ розвивається в умовах підвищеної уваги суспільства та міжнародних партнерів, що актуалізує потребу в дальшому

вдосконаленні доказових стандартів, аналітичних інструментів та нормативного забезпечення антикорупційного процесу.

Дальший розвиток цифрової антикорупційної політики України визначається здатністю держави долати структурні, технологічні та інституційні бар'єри, що стримують повномасштабне впровадження цифрових механізмів доброчесності. Попри розширення е-сервісів і зростання результативності спеціалізованих органів, відчутними залишаються проблеми фрагментарного нормативного регулювання, недостатньої інтеграції державних реєстрів, нерівномірності цифрових компетентностей та посилені кіберзагроз у воєнних умовах. Це сповільнює автоматизацію перевірок, підтримує окремі зони дискреційного впливу та ускладнює уніфікацію доказових підходів у корупційних провадженнях.

Водночас, позитивна динаміка інституційного зміцнення, поява ризик-орієнтованої аналітики та розширення відкритих цифрових платформ підтверджують значний трансформаційний потенціал. Систематизація основних бар'єрів і стратегічних напрямів їх усунення — подана в *табл. 1* — окреслює ключові пріоритети розвитку: уніфікацію стандартів цифрової перевірки, автоматизацію контрольних процесів, розширення алгоритмічного аналізу та підвищення кіберстійкості публічного сектору.

Систематизація бар'єрів та напрямків їх подолання засвідчує, що цифрова антикорупційна трансформація України має багатовимірний характер і потребує узгодженого розвитку інфраструктури, інтеграції реєстрів, стандартизації процедур та автоматизації контролю. Ключовим залишається підвищення цифрової компетентності службовців і громадян, а також зміцнення кібербезпеки. Досягнення стійкого ефекту можливе лише за умови синхронізації технологічних рішень з інституційними реформами та правовою визначеністю, що забезпечить неперервність

антикорупційних змін навіть в умовах воєнних викликів.

Таблиця 1

*Бар'єри впровадження цифрової антикорупційної політики
та стратегічні пріоритети їх подолання*

Основні бар'єри	Характеристика проблеми	Стратегічні напрямки/рекомендації
Нормативна фрагментарність	Неповна інтеграція цифрових норм, прогалини в електронному праві, колізії процедур	Уніфікація законодавства, кодекс електронного врядування, стандарти цифрових доказів
Нерівномірність цифрової інфраструктури	Різний рівень доступу до сервісів та обладнання, технічна нерівність	Національна програма цифрової інклюзії, підтримка громад, розширення мережі цифрових хабів
Обмежена інтеграція реєстрів	Відсутність повного API-зв'язку, дублювання даних, ручні перевірки	Єдина платформа міжвідомчого обміну, автоматизація верифікацій
Людський чинник в ухваленні рішень	Можливість впливу посадових осіб, збереження дискреції	Розширення алгоритмічних процедур, впровадження AI-скринінгу і <i>risk-scoring</i>
Доказові бар'єри	Складність доведення, тлумачення кваліфікуючих ознак	Методологія цифрових доказів, аналітичні модулі слідства, бази типових кейсів
Кіберризика	Загрози реєстрам та ідентифікаційним системам	Кіберзахист державного сектору, резервні реєстри, системи моніторингу вторгнень
Низька цифрова культура	Нерівномірний рівень компетентностей, обмеження участі громадян	Програми цифрової грамотності, е-навчання для держслужби, цифрові громадські наглядові платформи

Висновки. Дослідження підтвердило, що електронне урядування є ефективним інструментом підвищення прозорості державного управління та зниження корупційних ризиків шляхом переходу від традиційних адміністративних процедур до цифрових сервісів, відкритих реєстрів та автоматизованих механізмів контролю. Міжнародний досвід демонструє прямий зв'язок між високим рівнем цифрової зрілості, низькою корупційністю та довірою до державних інституцій; Україна впевнено рухається у цьому напрямку, попри виклики воєнного часу та обмежені ресурси. Емпіричний аналіз діяльності НАБУ, САП і ВАКС засвідчує

зростання інституційної спроможності антикорупційної системи, водночас зберігаються проблеми доказових стандартів, фіксації походження активів та тривалості судових процесів, що потребує дальшого вдосконалення нормативного середовища й цифрових інструментів правозастосування. Перспективи дальших досліджень пов'язані з вивченням ефективності алгоритмічних механізмів контролю, цифрової судової аналітики, застосування штучного інтелекту в антикорупційних процесах, а також оцінкою впливу цифрової трансформації на стійкість антикорупційної системи у воєнний та повоєнний період.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Табачук А., Барабаш В. Електронне врядування і боротьба з корупцією : економічні переваги. *Економіка та суспільство*. 2024. Вип. 62. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-62-161>.
2. Литвинюк Я. Електронне урядування як інструмент протидії корупції державних органів. *Матеріали конференцій МЦНД*. 2025. С. 57–59. URL: <https://surl.it/rgqpdc>.
3. Mao Z., Zhu Y. Does e-government integration contribute to the quality and equality of local public services? Empirical evidence from China. *Humanities and Social Sciences Communications*. 2025. Vol. 12. P. 242. DOI: <https://doi.org/10.1057/s41599-025-04539-y>.
4. Dincă G., Bărbuță M., Dincă D. Crisis as a Catalyst : Difference-in-Differences Evidence on Digital Public Service Transformation in the European Union. *Administrative Sciences*. 2025. Vol. 15. № 10. P. 393. DOI: <https://doi.org/10.3390/admsci15100393>.
5. Hochstetter J., Vásquez F., Diéguez M., Bustamante A., Arango-López J. Transparency and E-Government in Electronic Public Procurement as Sustainable Development. *Sustainability*. 2023. Vol. 15. № 5. P. 4672. DOI: <https://doi.org/10.3390/su15054672>.

6. Khorana S., Caram S., Rana N. P. Measuring public procurement transparency with an index : Exploring the role of e-GP systems and institutions. *Government Information Quarterly*. 2024. Vol. 41. № 3. P. 101952. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.giq.2024.101952>.
7. Darusalam D., Janssen M., Jayanti S., Sitompul R., Said J., Sanusi Z. Public administration digitalization effects on corruption : Lesson learned from Indonesia. *Digital Government : Research and Practice*. 2024. Vol. 5. № 4. Art. 38. 13 p. DOI: <https://doi.org/10.1145/3691351>.
8. Martinez T. M., Whitley E. A. Open data as an anticorruption tool? Using distributed cognition to understand breakdowns in the creation of transparency data. *Data & Policy*. 2023. Vol. 5. DOI: <https://doi.org/10.1017/dap.2023.10>.
9. Marjerison R. K., Gatto A. Public sector digitalization, corruption, and sustainability in the developing world : A scoping review. *Sustainable Development*. 2024. Vol. 32. № 5. P. 5627–5638. DOI: <https://doi.org/10.1002/sd.2900>.
10. Fan Z., Ma L. E-government, anticorruption, and citizens' use of personal connections : evidence from Chinese municipalities. *Journal of Chinese Governance*. 2024. Vol. 9. № 3. P. 372–395. DOI: <https://doi.org/10.1080/23812346.2024.2352912>.
11. Dang T. C., Van H. V., Van D. L. E-government and corruption in an emerging country : New perspectives from a spatiotemporal approach. *International Review of Economics & Finance*. 2025. Vol. 100. P. 104111. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.iref.2025.104111>.
12. United Nations. E-Government Development Index (EGDI). URL: <https://surl.lt/twnmul>.
13. Раданська громадська комісія при НАБУ. Висновок РГК НАБУ на звіт НАБУ за I півріччя 2024 року. URL: <https://surl.li/hrfwqi>.

14. НАБУ. Результати діяльності за I півріччя 2025 р. URL: https://nabu.gov.ua/site/assets/files/49482/zvit_i_2025.pdf.

REFERENCES

1. Tabachuk A., Barabash V. (2024). Elektronne vriaduvannia i borotba z koruptsiieiu : ekonomichni perevahy [E-governance and the fight against corruption : economic benefits]. *Ekonomika ta suspilstvo – Economy and society*, 62. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-62-161>. [in Ukrainian]
2. Lytvyniuk Ya. (2025). Elektronne uriaduvannia yak instrument protydii koruptsii derzhavnykh orhaniv [E-governance as a tool for combating corruption in public authorities]. *Materialy konferentsii MTSND*, Lutsk, 57–59. URL: <https://surl.it/rgqpd>. [in Ukrainian]
3. Mao Z., Zhu Y. (2025). Does e-government integration contribute to the quality and equality of local public services? *Humanities and Social Sciences Communications*, 12, 242. DOI: <https://doi.org/10.1057/s41599-025-04539-y>. [in English]
4. Dincă G., Bărbuță M., Dincă D. (2025). Crisis as a Catalyst : Difference-in-Differences Evidence on Digital Public Service Transformation in the EU. *Administrative Sciences*, 15 (10), 393. DOI: <https://doi.org/10.3390/admsci15100393>. [in English]
5. Hochstetter J., Vásquez F., Diéguez M., Bustamante A., Arango-López J. (2023). Transparency and e-government in electronic public procurement as sustainable development. *Sustainability*, 15 (5), 4672. DOI: <https://doi.org/10.3390/su15054672>. [in English]
6. Khorana S., Caram S., Rana N. P. (2024). Measuring public procurement transparency with an index : e-GP systems and institutions. *Government Information Quarterly*, 41 (3), 101952. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.giq.2024.101952>. [in English]

7. Darusalam D., Janssen M., Jayanti S., Sitompul R., Said J., Sanusi Z. (2024). Public administration digitalization effects on corruption : evidence from Indonesia. *Digital Government : Research and Practice*, 5 (4), 38. DOI: <https://doi.org/10.1145/3691351>. [in English]
8. Martinez T. M., Whitley E. A. (2023). Open data as an anticorruption tool? *Data & Policy*, 5. DOI: <https://doi.org/10.1017/dap.2023.10>. [in English]
9. Marjerison R. K., Gatto A. (2024). Public sector digitalization, corruption, and sustainability in developing countries : a scoping review. *Sustainable Development*, 32 (5), 5627–5638. DOI: <https://doi.org/10.1002/sd.2900>. [in English]
10. Fan Z., Ma L. (2024). E-government, anticorruption, and citizens' personal connections. *Journal of Chinese Governance*, 9 (3), 372–395. DOI: <https://doi.org/10.1080/23812346.2024.2352912>. [in English]
11. Dang T. C., Van H. V., Van D. L. (2025). E-government and corruption in an emerging country : spatiotemporal approach. *International Review of Economics & Finance*, 100, 104111. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.iref.2025.104111>. [in English]
12. *United Nations* (2025). EGDI : Ukraine profile. URL: <https://surl.lt/twnmul>. [in English]
13. *Civil Oversight Council*. (2024). Vysnovok na zvit NABU za I pivrichchia 2024 r. [Conclusion on the NABU report for the first half of 2024]. URL: <https://surl.li/hrfwqi>. [in Ukrainian]
14. *NABU* (2025). Rezultaty diialnosti za I pivrichchia 2025 r. [Results of activities for the first half of 2025]. URL: https://nabu.gov.ua/site/assets/files/49482/zvit_i_2025.pdf. [in Ukrainian]